

infitiator, oris. subs. m. infitiatrice, icis. adi. f. ETYM infitiari. [FREQ minima 10^{indicia} 0,6 /d.c.m. 55 C1C] uocabulum scriptis argumentando aptum, omnibus usibus praecipue mediis, litterariis magis quam technicis, prosa magis quam uersu

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	8	1,1
	narratiua	1	0,19
	satirica	1	5,2
DIACHRONICA	I aec.	3	1,1
	I-II ec.	5	1,3
	III-V ec.	2	0,21
DIAPHASICA	docta	1	0,48
	media	8	0,58
	quotidiana	1	1,7
DIASTRATICA	litteraria	8	0,58
	technica	2	0,72
MODUS	prosa	8	0,55
	uersu	2	1

¶ **a i. q. simulator, re uera qui fidem negauit** • *el que niega la verdad o un compromiso, farsante* [REL →simulator] 55 C1C De orat 1.168. Quod petitoris causa comparatum esse non intellegebat, ut, si ille infitiator probasset iudici ante petitam esse pecuniam, quam esset coepta deberi. ¶ NON i.66. infitiatore sunt falsi criminis obiectores. Cicero De oratore lib. I non intellegebat, ut, si ille infitiator probasset iudici, ante petitam esse pecuniam quam esset coepta deberi.

b postea in eum qui mutuum se accepisse negat concretum est • *luego se especializaría en el de aquella persona que niega haber recibido un préstamo: deudor o moroso* [HYPER fur] 59 C1C Flacc 48. Nolite existimare, iudices, non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam. Fecit eadem omnia quae nostri debitores solent; negauit sese omnino uersuram ullam fecisse Romae. 80-85 MART Epigr 1.103.11. in ius, o fallax atque infitiator, eamus. 389 PANEG Theod 41.1. nec tu debitam gratiam beneficii infitiator abiuras.

itaque uocabulo fraudator assimilatur, quod ad plures res pertinet quocumque facile commiscetur • *así, se acerca mucho al significado de fraudador, siendo esta una palabra más amplia semánticamente, con la que parece combinarse con naturalidad* 59 SEN Benef 3.17.4. Comparari autem potest utriusque uita, cum alter tristis sit et sollicitus, qualis esse infitiator ac fraudulentus solet, apud quem non parentium, qui debet, honor est, non educatoris, non praeceptorum.

infitiatrice, icis. adi. f. simili usu apparet ac subs. • *aparece con el mismo contenido semántico que el sust.* [REL →callidus^a] 370-405 PRUD Psych 630 placitae fidei Fraus infitiatrice.